

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 1573/06
11.04.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Мирјане Грубић, Весне Поповић, Јасминке Станојевић и Љиљане Ивковић-Јовановић, чланова већа, у парници тужиље - противтужене АА, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против туженог - противтужиоца ББ, чији је пуномоћник БА, адвокат, ради утврђења и исељења, одлучујући о ревизији тужиље - противтужене, изјављеној против пресуде Окружног суда у Сремској Митровици Гж.96/2002 од 22.08.2002. године, у седници одржаној 11.04.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље - противтужене, изјављена против пресуде Окружног суда у Сремској Митровици Гж. 96/2002 од 22.08.2002. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Сремској Митровици П.бр.1179/99 од 23.10.2001. године, ставом првим изреке, усвојен је део тужбеног захтева тужиље - противтужене, па је утврђено да је непокретност уписана у ЗКУЛ броју аа К.О. ВВ и то кп.број вв кућа број гг и двориште у селу од 0.08,87 ха и кп.број дд њива у селу од 0.14,91 ха заједничка имовина тужиље - противтужене АА и туженог - противтужиоца ББ, обоје из __, стечена у ванбрачној заједници са једнаким сувласничким деловима, па је тужени - противтужилац дужан да тужиљи - противтуженој изда исправу подобну за пренос права својине у 1/2 дела на наведеној непокретности у земљишним и другим јавним књигама на име и у корист тужиље - противтужене, јер ће у противном такву исправу заменити ова пресуда, а све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован део тужбеног захтева тужиље - противтужене, да се утврди да непокретност и то двособан стан ЋЋ, површине 66,25 м2 је заједничка имовина тужиље - противтужене АА и туженог - противтужиоца ББ, обоје из __, стечена у ванбрачној заједници са једнаким сувласничким деловима, па да је тужени - противтужилац дужан да тужиљи - противтуженој изда исправу подобну за пренос права својине у 1/2 дела на наведеној непокретности у земљишним и другим јавним књигама на име и у корист тужиље - противтужене, те да ће у противном такву исправу заменити ова пресуда, као и да тужиљи - противтуженој накнади трошкове спора. Ставом трећим изреке усвојен је противтужбени захтев туженог - противтужиоца и обавезана тужиља - противтужена АА да се исели из двособног стана ЋЋ у површини од 66,25 м2 са свим лицима и стварима, те испражњен стан преда у посед туженом - противтужиоцу ББ, а у року од 15 дана од правноснажности пресуде. Ставом четвртим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Окружног суда у Сремској Митровици Гж.96/2002 од 22.08.2002. године одбијена је као неоснована жалба тужиље - противтужене и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужиља - противтужена благовремено је изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што ревизија не садржи образложење.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у смислу чл.386. ЗПП ("Сл.лист СФРЈ" број 4/77, 36/77 ... и "Сл.лист СРЈ" број 27/92, 31/93, са каснијим изменама и допунама), који се примењује на основу чл.491. став 4. Закона о парничном поступку ("Сл.гласник РС" број 125/2004) и нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из чл.354. став 2. тач.11. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, ванбрачна заједница између парничних странака трајала је од 1988. године до 1999. године, а за то време становали су у стану ЋЋ, површине 66,25 м2. Овај стан је тужени - противтужилац добио на коришћење још 1983. године од фирме у којој је радио, да га користи са тадашњом супругом ЕЕ и сином ЖЖ, па је, као носилац станарског права 25.08.1983. године закључио уговор о коришћењу стана. Дана 05.08.1992. године тужени - противтужилац поднео је даваоцу стана на коришћење захтев за откуп, а 16.11.1992. године закључен је уговор о откупу стана, оверен пред судом 23.12.1992. године. Анекс уговора о откупу стана сачињен је и оверен под Ов.бројем 7701/93 04.11.1993. године. Иначе, купопродајну цену стана исплатио је тужени - противтужилац искључиво из својих средстава. Тужиља - противтужена је 1993. године од свог новца откупила стан површине 45 м2 у 33, који је 26.08.1996. године продала.

На утврђено чињенично стање правилно је примењено материјално право и то одреба чл 321 Закона о

на утврђено нивоу по ставу правилно је применено материјално право и то одредбе чл.321. Закона о браку и породичним односима, те чл.16. Закона о становању.

Својина на спорном стану стечена је откупом ранијег носиоца станарског права (тужени - противтужилац), односно трансформацијом друштвене својине у приватну. Према одредби чл.16. Закона о становању стицање својине откупом стана дозвољено је носиоцу станарског права, брачном другу и деци рођеној у браку и ван брака, усвојеној и пасторчади, који заједно са носиоцем станарског права станују у том стану, уз писмену сагласност носиоца станарског права. Дакле, имовина коју су брачни другови стекли на наведени начин - откупом друштвеног стана, представља њихову заједничку имовину у смислу чл.321. Закона о браку и породичним односима. Како право на откуп стана припада, дакле, одређеном кругу лица у коме није тужиља, као ванбрачна супруга, то она нема право сусвојине на стану откупљеном у току ванбрачне заједнице. Ово тим пре што је стан који је предмет спора, тужени - противтужилац добио од даваоца стана на коришћење пре него што је засновао ванбрачну заједницу са тужиљом - противтуженом, а стан је откупио искључиво од својих средстава.

Како ревизија нема образложење, на основу чл.393. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа-судија

Предраг Трифуновић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

вг